

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu anu 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe anu 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorile nefrancate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se restituie.

ANULŪ XLVIII.

Duminică 15 (27) Decemvre.

1885.

N° 278.

BrașovŪ, 14 Decemvre 1885.

Dis'amŪ în numărulŪ penultimŪ, cĂ în vremurile de ađi este bine ca omulŪ sĂ fiĂ cu mare bĂgare de sĂmĂ. AdangemŪ acum, cĂ mai alesŪ este de lipsĂ ca omulŪ transilvĂneanŪ și RomĂnulŪ asupritŪ din acestŪ statŪ fiĂ transilvĂneanŪ, bĂnĂțeanŪ ori unгурĂnŪ, sĂ fiĂ cu ochii în patru.

Ne apropiĂmŪ cu pași repeđi de capĂtulŪ anului și trebuie sĂ ne dĂmŪ sĂmĂ de cele ce s'au petrecutŪ în decursulŪ lui în sĂnulŪ nostru, cu noi și în contra nĂstrĂ. VomŪ începe dĂr de acum esaminĂndŪ mai de aprĂpe afirmarea nĂstrĂ de mai susŪ.

RomĂnulŪ asupritŪ trebuie sĂ vegheze ađi cu ĩndoitĂ atențiune, cĂci nu este în jocŪ numai unŪ interesŪ trecĂtorŪ sĂu de a doua mĂnĂ alŪ lui, ci chiar bunĂstarea lui materialĂ și moralĂ, ba mai multŪ: existența lui naționalĂ.

RomĂnulŪ asupritŪ trebuie sĂ fiĂ bĂgĂtorŪ de sĂmĂ la tĂte ce se petrecŪ și ce'lŪ privescŪ, pentru cĂ are de a se lupta cu nisce neĭmpĂcĂți și fĂrte vechi adversari, cari fi cunoscŪ tĂte slĂbiciunile și se folosescŪ deopotrivĂ de arme iertate și neiertate în contra lui, ĩlŪ sapĂ pe dedesuptŪ în satŪ ca și la orașŪ, ca și la prelecturĂ, ca și în capitalĂ, ca și la curte, aci admenindu'lŪ cu vorbe ĩnșelĂtĂre, aci vĂrĂndŪ zizania ĩntre elŪ și frađii sĂi, aci clevetindu'lŪ și ĩnegrindu'lŪ ĩnaintea țĂrei, a tronului și a strĂinĂtĂții.

RomĂnulŪ asupritŪ trebuie sĂ fiĂ cu ochii în patru, fiind-cĂ are de a face c'unŪ adversarŪ, care ĩlŪ atacĂ dupĂ unŪ planŪ precegetatŪ și în puterea unei vechi deprinderi, care i s'a prefĂcutŪ în a doua naturĂ.

RomĂnulŪ asupritŪ trebuie sĂ fiĂ cu mintea deșteptĂ la fiecare pasŪ ce'lŪ ĩntreprinde, pentru cĂ, ca la tĂte neamurile, se aflĂ și în sĂnulŪ lui omeni slabi, cari, fiĂ din ĩgnoranțĂ, fiĂ din rĂutate, fiĂ pentru vr'unŪ interesŪ de nimicŪ, compromitŪ fađĂ cu adversari sfĂnta cauzĂ a romĂnismului.

RomĂnulŪ asupritŪ din Transilvania, BĂnatŪ și ȚĂra unгурĂscĂ trebuie sĂ fiĂ, în fine, prevĂđĂtorŪ și cu inima la locŪ cĂnd e vorba sĂ esecutive fapte bine premeditate în folosulŪ nĂmului romĂnescŪ, pentru cĂ elŪ este *astĂđi avisatŪ la propriile sale puteri, n'are sprijinŪ de nicĂiri, e constrĭnsŪ a-și ajutĂ singurŪ cu a sa minte, cu ale sale puteri și cum ĩși va sĂra așa va mĂnca.*

Nu este pentru ĩntĂia orĂ, cĂ accentuĂmŪ acĂsta, dĂr credemŪ, cĂ, dupĂ cele ce le vedemŪ și auzimŪ de unŪ timpŪ ĩncĂce đilnicŪ de susŪ și de josŪ, dela apusŪ și dela rĂsaritŪ, niciodatĂ nu ne-amŪ pututŪ aștepta sĂ fimŪ mai bine ĩnțeleși ca ađi.

AnulŪ, care se apropiĂ de sfĂrșitulŪ lui va fi de mare ĩnvĂțĂturĂ pentru poporulŪ romĂnŪ dintre Carpați și Tisza. Nu cunĂscemŪ anŪ ĩn istoria suferințelorŪ nĂstre, în care biata nađiĂ romĂnescĂ sĂ fi fostŪ așa de multŪ clevetitĂ și batjocuritĂ ca în anulŪ acesta.

Adversarii nĂștri și-au pusŪ tĂte silințele, ca sĂ presente în fađa tronului, a țĂrei și a strĂinĂtĂții lamura nađiei nĂstre, rezultatulŪ dorințelorŪ și alŪ ostenelelorŪ propĂrințilorŪ nĂștri, pe Rodolphe de Saxe carte din acestŪ statŪ, ca o adunĂturĂ de șĂvrĂtĂtori și primejdioși.

Unele incidente neprevĂđute le-au oferitŪ unŪ deosebitŪ privilegiu pentru aceste miserabile uneltiri.

Adversarii nĂștri s'au sciutŪ folosi cu prisosințĂ de aceste incidente, cum a fost și fatala proclamađiĂ a pretinsei „iredente,” care a ĩnundatŪ ĩntr'o bunĂ diminețĂ birourile postelorŪ regesci unгурesci. DĂr noi ce amŪ fĂcutŪ? Cum ne-amŪ purtatŪ? Fost'am cu bĂgare de sĂmĂ și avut'amŪ tactulŪ și prevederea trebuinciosĂ fađa cu agitațiunea pornitĂ din tĂte pĂrțile în potriua albĂstrimei romĂne din aceste țĂri? fost'am cu ochii în patru fađa cu apucĂtura machiavelicĂ a adversarilorŪ nĂștri, care, cum a mĂrturisitŪ alaltĂeri o fĂiĂ a guvernului din Peșta, avea de scopŪ „a descoperi în modŪ artificialĂ trĂdĂtorĭ de patriĂ?”

Dis'amŪ în același numĂrŪ, de care vorbimŪ în frunte. cĂ gĂna și larma pusĂ în scenĂ din incidentulŪ proclamađiei memorate de adversarii RomĂnilorŪ a fostŪ din nenorocire sprijinitĂ, cu voiĂ ori fĂrĂ de voiĂ și de unii din sĂnulŪ nostru.

AcĂstĂ arfirmăđiĂ datorĭ suntemŪ a o ĩntemeia.

Din peninsula balcanicĂ.

NișŪ, 23 Decemvre. Ađi se ține unŪ consiliu militarŪ, care va hotĂri asupra *dislocĂrii* trupelorŪ ĩn timpulŪ armistiđiului. — *PregĂtirile militare ale Turciei* se ĩntindŪ și asupra grĂnițelorŪ sĂrbo turcesci; acĂsta o face PĂrta ĩn vederea *pregĂtirilorŪ Rusiei*. Rusia ține în *Odessa* douĂ corpuri completate în liniște și mari provisiuni de rĂsboiu mergŪ spre grĂnițele sudice și vestice.

BelgradŪ, 23 Decemvre. Se vorbește, cĂ generalulŪ *Horvatovici* a ordonatŪ de s'a decimatŪ unŪ batalionŪ din Valjevo, pentru ĩnsubordonanțĂ. — Bandiđii vestitului conducĂtorŪ de bandĂ *Alimpiĭ*, precum și acesta ĩnsuși, au fostŪ condamnați, în Valjevo, la mĂrte de cĂtrĂ tribunalulŪ marțialŪ.

ConstantinopolŪ, 24 Decemvre. Printro circularĂ adresatĂ puterilorŪ, PĂrta agitĂ cestiunea unei despĂgubirei sĂrbesci de rĂsboiu în favĂrea Bulgariei.

BelgradŪ, 24 Decemvre. Majoritatea membrilorŪ cabinetului s'a angajatŪ pentru continuarea rĂsboiului și chiarŪ fađa de deputațiunea orĂșenescĂ, care a fostŪ la NișŪ sĂ demonstreze contra armistiđiului. O fracțiune din cabinetŪ ĩnsĂ e pentru pace. De aci se vorbește despre o crisĂ ministerialĂ, care cestiune în curĂndŪ se va rezolva.

NișŪ, 24 Decemvre. *Voluntarii bulgari*, cari au datŪ ĩn urmĂ unŪ atacŪ la Novo-Selo și Krivo Rep, au fostŪ ĩn numĂrŪ de 2000 de omeni. O jumĂtate de batalionŪ sĂrbesci din a doua chemare i-a pusŪ pe fugĂ cu o ĩnsemnatĂ pierdere în morți și rĂniți, prĭndĂndŪ 160 dintre ei. AcĂsta s'a ĩntĂplatŪ la 22 c. dupĂ amĂđi. La 22 c. de diminețĂ cavaleria bulgarĂ nĂvĂli asupra Zerec-Dolului, dĂr dupĂ o ușĂrĂ luptĂ a fostŪ alungatĂ, lĂsĂndŪ 3 rĂniți și unŪ prisionierŪ. DupĂ amĂđi, trupe bulgare trecurĂ peste Maricina-Planina, dĂr dupĂ o viuĂ luptĂ de tiraliori se retraserĂ iute. La 22 c. diminețĂ voluntarii de mai susŪ au fostŪ totalŪ ĩmprĂștiați la Nesarta și Krivofoia, cĂdĂndŪ ĩncĂ cĂțiva din ei prisionieri.

Sofia, 24 Decemvre. ComandantulŪ corpului din IzvorŪ telegrafiazĂ dela 23 Decemvre: SĂrbiĭ au atacatŪ la 4 ore sĂra satele Novoselo și Krivafa cu trupe regulate ĩn numĂrŪ considerabilŪ. Lupta a duratŪ pĂnĂ la 7¹/₂ ore. Bulgarii au opusŪ o strașnicĂ rezistențĂ.

Budua, 24 Decemvre. ĩn Scutarĭ sosi din Munte-negru unŪ agentŪ francesŪ anume maiorulŪ Eher. DupĂ ce a conferitŪ cu toți consuliĭ, plecĂ la Antivari, unde are sĂ se ĩntĂlnĂscĂ cu priñtulŪ Carageorgevici. Se crede, cĂ Franca sprijinesce ĩn ascunsŪ pe Carageorgevici.

Londra, 24 Decemvre, — D-lŪ de Radovitz, din

partea Germaniei și Mr. Withe, din partea Angliei, au sondatŪ, se đice, pe PĂrta, cĂ ore n'ar acorda Greciei o despĂgubire pentru unirea Rumeliei cu Bulgaria. Said-pașa rĂspunse, cĂ Turcia a adusŪ atĂtea jertfe, ĩncĂtŪ ĩi e cu nepĂrĭnțĂ a mai crea unŪ periculosŪ casŪ de precedentĂ.

Sofia, 24 Decemvre. Eri a fostŪ arestatŪ corespondentulŪ lui „N. fr. Presse” pentru rapĂrtele sale dela teatrulŪ rĂsboiului. DupĂ o ĩnstrucțiune de douĂ ore fŪ escortatŪ cu forța la Orșova. Energica intervenire a agentului diplomaticŪ austro-ungarŪ Biegeleben a fostŪ fĂrĂ rezultatŪ.

DiscursulŪ d-lui IonŪ BrĂtĭanu.

(Ședința dela 4 Decemvre a senatului.)

Ne grĂbimŪ a pune sub ochii cetitorilorŪ nostri importantulŪ discursŪ alŪ d-lui ministru-președinte BrĂtĭanu, și anume partea ce privesce pe espulsațiĭ ardelenĭ:

„D-lorŪ, vorbindŪ de presĂ, onor. d. Boerescu đicea: Ce libertate de presĂ mai este în țĂrĂ, cĂnd dați afarĂ pe strĂinii cari facŪ jurnalisticĂ și nu o facŪ dupĂ plĂcerea nĂstrĂ a tuturorŪ? ĐicŪ plĂcerea nĂstrĂ a tuturorŪ, pentru cĂ nu potŪ da ĩn lĂturĭ pe d. Boerescu. Atunci cĂnd strĂinii vinŪ și atacĂ prin presĂ drepturile nĂstre și aducŪ zizanie, toți fĂrĂ distincțiune de partidŪ suntemŪ ĩn dreptŪ sĂ ne credemŪ ĩcĭniți și sĂ luĂmŪ mĂsurĭ. D-sa cĂnd a vorbitŪ de acĂstĂ cestiune a ĩnterpretatŪ constituțiunea ĩn sensulŪ, ca toți pribegii, cari ĩși punŪ pana ĩn serviciulŪ strĂinilorŪ sĂ potĂ sĂ abuzeze de libertĂțile nĂstre, sĂ lovĂscĂ nepedepsiți ĩn interesele și drepturile nĂstre (aplause). DĂr d. Boerescu a vorbitŪ și de legea relativĂ la expulsarea strĂinilorŪ.

D. G. MĂrzescu: CerŪ cuvĂntulŪ.

D. președinte alŪ consiliului, I. C. BrĂtĭanu: Onor. d. Boerescu a mai đisŪ: iatĂ ce cuvinte a rostĭtŪ d. BrĂtĭanu atunci, cĂnd s'a votatŪ acĂstĂ lege. Și ĩn sprijinulŪ điselorŪ sale, d-sa a venitŪ cu unŪ jurnalŪ, care negreșitŪ cĂ nu era alŪ partidului liberalŪ, și a fĂcutŪ mai multe citații din acelŪ jurnalŪ, cu tĂte cĂ ele erau trunchiate. Trebuia ĩnsĂ sĂ citeși totŪ discursulŪ meu cĂci știți, d-lorŪ, cĂ cu o frasĂ se pĂte spĂnzura unŪ omŪ? DĂr, d-lorŪ, eu nu sunt ĩnfallibilŪ ĩn faptele mele, și nu đicŪ cĂ nu potŪ sĂ nu greșescŪ ĩn aprecierĭ asupra consecințelorŪ unei legĭ: ĩnsĂ cĂnd gĂsescŪ o lege votatĂ și promulgatĂ și acea lege 'mĭ dĂ mijloculŪ legalŪ, nu ca ĩnterpretare ci litera și spiritulŪ ei este așa, cĂ potŪ sĂ facŪ fađa cu ea unei greutĂți care ar putea sĂ punĂ ĩn pericolŪ statulŪ romĂnŪ, eu aplicŪ atunci acea lege. Numai cĂnd vei veni și 'mĭ vei dovedi, cĂ am aplicatŪ o lege excepționalĂ, cĂ am aplicatŪ o pentru unŪ interesŪ personalŪ alŪ meu, sĂu alŪ unui amicŪ alŪ meu, sĂu dintr'o pasiune a mea, atunci ai dreptulŪ sĂ mĂ loveși, sĂ veniți sĂ faceți teorii de acelea cari s'au đisŪ: RomĂnii de pe pĂmĂntulŪ RomĂniei libere au fostŪ dați afarĂ!

Ei, d-lorŪ, ore ĩn temnițele nĂstre nu se gĂsescŪ și RomĂnĭ de peste Carpați asasinĭ, hoți și tĂlhari, și fiind-cĂ suntŪ RomĂnĭ nu trebuie sĂ luĂmŪ nicĭ o mĂsurĂ ĩn contra lorŪ?

Onor. d. C. Boerescu și d. MĂrzescu, și toți ceilalți d-nĭ sena'ori, cari au fĂcutŪ tirade fĂrte frumoșe, fĂrte poetice ĩn favĂrea espulsațiilorŪ, eu credŪ sĂ fi fĂcutŪ mai multŪ decĂtŪ ceea ce am fĂcutŪ nu pentru RomĂnĭ și pentru romĂnismŪ (aplause.) Luați procesele verbale ale Camerei dela ĩnceputŪ și vedeți cine a propusŪ și cine a susținutŪ pĂnĂ la sfĂrșitŪ, cĂ RomĂnii din orice țĂrĂ, cari vorŪ veni ĩn RomĂnia, nu au decĂtŪ sĂ se lapede de protecțiunea strĂinĂ, ca sĂ fiĂ recunoscuți ca RomĂnĭ de Corpurile legiuitorĂ. Cine a propusŪ acĂsta? Eu sunt acela. ĩntrebați cum amŪ ĩmbrĂțisatŪ eu pe RomĂnii de peste Carpați, cum i-am ĩmbrĂțisatŪ, ĩncĂtŪ și astĂđi unii dintr'Ănșii ocupĂ pozițiunile cele mai ĩnalte ĩn StatŪ, ĩr alții suntŪ ĩn diferite servicii publice. D-vĂstrĂ veniți cu simpatii platonice ca sĂ vĂ faceți o armĂ din acĂstĂ cestiune pentru ca sĂ vĂ serviți cauza d-vĂstrĂ. Ați uitatŪ ĩnsĂ unŪ lucru, ați uitatŪ interesele generale ale țĂrii (aplause.) Ați đisŪ cĂ legea acĂsta este fĂcutĂ contra asasinilorŪ capetelorŪ ĩncoronate, și uitați pe asasinii nađiunei nĂstre!

D. C. Boerescu. Nu cunĂscemŪ acĂstĂ speciĂ de asasinĭ.

D. președinte alŪ consiliului, I. C. BrĂtĭanu: Nu cunĂscĂți, fiindcĂ d-vĂstrĂ vĂ petreceți viađa exercĭtĂndŪ-vĂ profesiunea d-vĂstrĂ, nu studiați de diminețĂ pĂnĂ sĂra, cari suntŪ condițiunile existenței nĂstre sociale și prin ce faze amŪ trecutŪ și trecemŪ đĭ cu đĭ ca sĂ putemŪ scĂpa de tĂte greutĂțile și ca sĂ ajungemŪ acolo unde aspirĂmŪ cu toții (aplause). Generațiunea nĂstrĂ, noi, de anĭ ĩndelungați amŪ luptatŪ și luptĂmŪ expunĂndŪ-ne la ĩntemnițĂri, la persecuțiuni de totŪ felulŪ, ca sĂ cĂș-

tigamă situațiunea pe care o avem astăzi (aprobări generale.)

Am discutat în totdeauna Românilor de peste Carpați: să nu voim ca d-vostre să dați direcțiune politice noi. Noi, cari ne cunoștem țara, cari din generații în generații am luptat, ca să aducem această țară unde este, să ne lăsați în pace să ne regulăm noi politica noastră, căci noi nu venim să vă dăm lecțiune d-vostre, nu ne amestecăm în luptele cari le aveți în contra Ungurilor și Sasiilor, și numai atunci ați avea dreptate să vă amestecați în afacerile noastre, dacă ne-am amesteca și noi în luptele d-vostre.

Apoi, d-lor, Victor Emanuel era un rege despot și autoritar? Apoi cel mai ilustru dintre Italiani, care a deșteptat națiunea, italiană a fost Mazzini. Nu știți ore că Mazzini a fost espulsat din Italia și a fost, mi se pare, condamnat la moarte de mai multe ori fiindcă se dicea, că conspirase în contra împăraților Franciei, Austriei etc. Și nimeni n'a discutat că Victor Emanuel și Cavour sunt trădători. Apoi Italia luptă de secol în contra tedescului, care la sfârșit era Austria. Italia a luptat secole, a vărsat sîrăie de sânge, ca să se potoască de dominațiunea străină; și este încă astăzi o tradițiune să lupte, să bănuiască, să fiă în totdeauna deșteptată în contra Austriei. Mai sunt câteva părți de pământ, cari dicu Italianii că sunt ale lor și cari au fost ale Venetiei.

Apoi iridentismul? Ei, d-lor, cine mai mult decât iridentismul a dat de lucru guvernului italian, care știți că este un guvern național, un guvern liberal, dela rege până la cel din urmă demnitar. Ei bine, n'a fost silit guvernul italian să ia măsurile cele mai strasnice în contra iridentismului? Căți-vă transilvăneni au voit să introducă și la noi această idee cu totul străină de obiceiurile Românilor. Ce vreți, totul este o imitațiune, chiar și cuvântul de iridentism! Totu așa s'au introdus și alte idei și cuvinte nepotrivite, ca acelea de *albi și roșii*. Nu s'a discutat, că noi suntem *roșii*? Dér nici d-vostre n'ați avut un rege care să aibă drapelul *alb*, nici noi n'am vărsat o picătură de sânge românesc, ca să dicem că suntem *roșii*. Intocmai după cum am adoptat fracul și modele franceze, mai luat și modele în luptele politice. Dér decă în unele împrejurări imitam denumiri și lucruri neofensive, de astădată lucrul a fost mai grav. Căci acei străini au voit să formeze o partidă și o scolare iridentistă în Bucuresci! La ce răspunde acesta? Era o idee care s'a ridicat din sîmul poporului nostru? Nicidcum. D-lor facu societăți, se adună, publică manifesturi și le trimite peste Carpați. Prin aceste manifeste ei nu numai că chiamă la revoluțiune, dér declară că vor lua măsurile cele mai extreme, mai clandestine, dinamite, asasinatului chiar. Și cine face toate acestea, cine suscită greutăți guvernului și țerei? Nisece tineri cărora le dăm asil, îi hrănim noi cu sudorea noastră, căci ei n'au produs nimic. (Aplause). Pentru această îi ținem aci?

D. Eug. Stătescu. Când a apărut proclamațiunea, organele acestei societăți diceau, că guvernul a făcut-o și a trimis-o dincolo.

D. președinte al consiliului, I. C. Brătianu: Credeți d-vostre, că noi suntem ați în condițiuni ca să ridicăm drapelul conchistei Transilvaniei, Banatului și Bucovinei?!

O voce. A trecut timpul.

D. președinte al consiliului I. C. Brătianu. Nu știți ce va aduce timpul. — Când mă acusa guvernul Austro-Ungar, că noi avem societăți și că lucrăm ca să răsculam Transilvania și să facem anexiuni, m'aduc aminte că era agent diplomatic baronul Eder. De atunci până mai deunăci, până la baronul Calice, le diceam: „decă eu v'asî spune, că nu doresc ca toți Românii să formeze un singur stat, ar trebui să soțotiți și sunteți mincinosi, s'eu mișel; dér se viu astăzi să agită cestiunea Transilvaniei să dărim imperiul Austro-Ungar, ar fi o nebunie; atunci n'ași fi ministru ci ași merita să fiu dus în'o casă de sănătate. Și d-vostre, le diceam eu acelor diplomați, ori cât ați spune că nu voim să mergeți și la Marea Neagră, nu vă crede nimeni; dar sunteți oameni ce minte; știți, că decă ați voi să mergeți acolo, ați avea în contra-vă și pe Rusia și pe

noi, și vă mărginiți poftele d-vostre. Cu atât mai mult noi scim să le mărginim că suntem o putere mică. Dar fiindcă nu putem să ne ducem în Transilvania bine este ca în toate țările să-i amenințăm, să-i facem să bănuască că înșelăm, că Românii de dincolo sunt înțeleși cu noi ca să facă revoluțiune în Austro-Ungaria?

Când am făcut acele expulsiuni ee unde mi-au venit cele dânteu felicitări? De la Românii din Transilvania și de la cei mai de frunte, căci la sosirea manifestului acolo, imi diceau ei, s'a dat motive aceluia cari voescu să-i lovească și să-i exterminare de recurgă la arestări și persecuțiuni de totu felu. Voiți să lasă o asemenea stare de lucruri să se perpetueze la noi? Când s'a întâmplat aceasta? Cu câteva zile înainte izbucnirii revoluțiunii din Filipopol. Știți d-lor, că avem și noi o populațiune bulgară și aflați, dacă nu știți, că erau mulți lucrători pe marginea Dunării printre țeranii bulgari cari se agitau. Ei bine, decă se întâmpla numai o mică mișcare printre aceștia, nu era să fim acușati, că noi am copleșit totă peninsula Balcanică și totă Transilvania de conspirațiuni, că suntem o națiune de perturbatori, în loc să fim ceea-ce trecem în ochii Europei că suntem prin prudența noastră?

SCRILE DILEI.

Intr'o conferință pastorală a protopresbiteratului Sucevei, ținută la 19 Aprilie 1884 v., s'a adus în discuțiune un articol din „Gazeta Transilvaniei“, apărut în Decembrie 1884, prin care se lua la reflecțiune clerul din Bucovina. Conferința a luat hotărîrea, că clerul districtului Suceava să răspundă în „Gazeta“ la acel articol. „Altmintrelea, dice conferința, s'ar părea că resimțământul preoțiilor a fost numai afectat și concludul luat fără serioșitate. — E'tă un an și jumătate trecut, de când răspunsul se plămădesce, și totu neisprăvit e. Cum rămâne cu resimțământul și serioșitatea? S'eu concludul s'a luat numai de frica circularului consistorial! Suntem curioși să vedem, dacă răspunsul va bate la ușe cel puțin deodată cu anul 1886.

—0—

Sub titlul „Mit zengenek a kis barcsai harangok“ (Ce sună clopotele din Bărcea-mică), scrie „Budapest“ următoarele: „Clopotele din Bărcea-mică sunt cei dintăi anunțatori ai faptelor „Kultur-egylet“-ului. Și ce dicu aceste clopote? *Vivos voco*, pe cei reînțorși îi chemă la binecuvîntarea lui Dumnezeu în limba maghiară. *Mortuos plango*, pe cei apostoli de corpul națiunii, s'eu pe cei cari voescu a rămâne apostoli îi deplâng. *Fulgura frango*, vocea mea începe a înfrânge furtuna inimică, ce distruge această țară. E'tă ce sună în acestu momentu clopotele din Bărcea mică. De ar auți aceste sunete toți locuitorii satelor ardeleni, cari odinioară au fost toți s'eu. Dea Dumnezeu, ca peste vr'o căi-va ani toate clopotele din Ardeal să sune: „O Dómne, binecuvîntă pe Maghiarul!“ — Clopotele din Bărcea mică dicu: Grópa vă așteptă pe voi fii ai lui Iuda, cari ați părăsit credința părinților vostri; nici carnea nici óșele nu vă vor putrezi, ér Ardealul va rămânea ce a fost, în ciuda „Kultur-egylet“-ului.

—0—

Intr'unu satu aproape de Mercurea s'a întâmplat o sangerósă încercare între țeran și gendar, scrie „Kol. Közl.“ Sătenii s'au adunat la alegere de jude; nevinđu însă ca să alegă pe unul impus de cercurile administrative, s'au încercat să-i valideze drepturile cu bătele. Védendú gendarii, că această bătălie să îndreptă contra lor, cari erau puși ca și prin forță să influențeze pe sătenii spre a alege pe favoritul solgăbi-

ului, au dat foc. Dintre sătenii mai mulți au fost răniți, ér unul a murit. Védendú țeranii, că au de a face cu forța brutală, s'au imprăștiat. — Cu alte cuvinte, ori alegi pe omul guvernului, ori te'mpușcu ca pe un câne, asta e noua parolă constituțională. Pe și ce merge mai bine!

—0—

Multu se plânge „Budapest“, că în Szarvas, în centrul Ungariei, aproape de Seghedin, maghiarofagul diar tutescu (slovacu) din Turóc-St.-Márton „Hlasnik“ este răspândit în 80 de esemplare între cetățenii Szarvasului. „Acosta trebuie să ne îngrijescă foarte multu s'fîrșesce „Budapest“, și fiindcă acești panslavi împreună cu Valachii vëndu pómele cele otrăvicioșe ale nepatriotismului, trebuie să-i apucăm de guleru pe acești compatrioți îmbrăcați în pielea patriotismului. — Di-i, mamă, gușată, ca să n'apuce ați dice.

—0—

După ce s'a citit sentința, prin care deputații Starcevič și Grzanič s'au condamnat, poporul adunat în jurul tribunalului a improvisat cu grabă o demonstrațiune sgomotósă. După ce au străbătut toate stradele cu strigate de „să trăsca martirii“, „pérá Banul“, s'au dus înainte palatului Banului și au început să cânte hora Starceviciană: „Funiă de grumazul Ungurilor.“

—0—

Din cauza sărbătorilor Crăciunului gregorian, nu ne-a sosit ați telegrame dela biuroul de corespondență.

—0—

Atragem atențiunea cetitorilor asupra anunțului gremiului farmacistilor din Brașov, de pe pagina a treia.

SCRILE DIN BUCOVINA.

Cernăuți, 10 (22) Decembrie 1885.

Pe când lumea, preocupată de evenimentele ce se petrecu la Balcani, urmăresce cu încordare cursul lor; pe când ea explicându-și fenomenele ce se arată mai deunăci pe cer credea a vedea o furtună apropiată, de care póte fi învălmășită Europa întregă: atunci se petrecu la noi nisece lucruri, cari pentru importanța lor merită de a fi publicate spre cunoștința publică.

Societatea „Concordia“ ală cărei scopu, pe câtu de înaltu, pe atât și de nobil, este de a descepta pre țeranul român din letargia lui și ală aduce érašii la viață, de care a început să se urască, a reportat zilele aceste o nouă gloriă. Aristocrația română, carea la începutu nu se unea cu politica „Concordiei“, a fost adusă să și ré-gândescă lucrul, că într'o țară un neam de același sânge trăind în discordia nu ajunge la nici un bine. În 17 l. c. aristocrația română a dat mâna cu „Concordia“ ca să lucre uniți pentru binele poporului român, din care face parte și ea; aristocrația română a făcut să dispară opiniunea, că ea este totdeauna cea dintău care părăsesce terenul naționalu pentru óre-și cari interese egoistice și se aruncă în brațele străinilor. Dea Dumnezeu ca începutul acesta de unire să i lege și mai strinsu la olaltă pe conducătorii poporului nostru, căci numai astfel se va putea pune stavilă desnaționalisării și decăderii lui morale și materiale.

Pe când însă dăm această scire îmbucurătoare publicului cetitor, ne cuprinde o intristare din altă parte privind la activitatea societății „Armonia“, societate pentru cultivarea și răspândirea muzicii naționale din Bucovina. Această societate pe lângă scopul indicat în numele cel

FOILETONU.

Ocuparea și maghiarisarea peninsulei balcanice.

Deunăci am comunicat în „Gazeta“ aparițiunea unei noutime cărți, ală cărei autor este Szekrenyessy Kálmán, și totu atuncea spuneam, că cuprinsul ei se resumă în cuvintele: ocuparea și maghiarisarea peninsulei balcanice.*) Mărturisim că lucrarea d-lui Szekrenyessy e atrăgătoare, să dai multu numai s'o citești, este cel mai fidel tablou al șovinismului și utopiilor maghiare.

Noi, cari nu ne dăm înderăt, când e vorba d'a procura cetitorilor nostri câteva momente de petrecere la gura sobii, în aceste lungi ser de érnă, să facem o preumblare prin Halimauș d-lui Szekrenyessy, pentru ca să cunoștem planul și fazele prin care are să

*) Magyarország és a délszláv tartományok; irta Szekrenyessy Kálmán. Budapest. Aigner Lajos (Ungaria și provinciile slavice dela sud, de Sz. K. edit. în Budapesta la Aigner Lajos). Cartea acesta are motto:

„Talpra magyar, hi a haza,

Itt az idő most vagy soha.

pe românește: „Rădică-te Maghiare, te chiamă patria, a sosit timpul, acum ori niciodată.

trăcă executarea lui — cel puțin noptea în visurile patrioților

Graba ce o are autorul d'a ocupa și maghiarisarea peninsula balcanică e nespuse de mare, pentru că după cum dice el, ori ce momentu de întârziare constituie un pericol pentru Ungaria. Asigurarea nealterării Ungariei și reocuparea hotarelor ei naturale e posibilă în două moduri: s'eu să atace Ungaria pe Rusia și pe aliații săi, s'eu să ocupe întregul teritoriu până la Balcani, dela Lom-Palanca și Sofia spre apus, adnexându-lă ca aparținătoru odată coronei St. Stefan. Autorul e sigur de izbândă, decă Rusia și aliații săi nu va conta pe ajutorul Prusiei și Italiei. Dér, vorba ceea, cu jale și cu mahnire constată d. Szekrenyessy, că împăratul Wilhelm și cancelarul Bismarck odată cu capul nu vor sacrifica de dragul Maghiarilor vechea amicițiă cu Rusia, careia îi datoresc recunoștința încă din 1870/1. Dér Italia ce ar face în cazul unui răboiu cu Rusia? Ar anexa teritoriile Austriei locuite de Italiani. „E'tă că am fi bătuti, și ca urmare, s'ar împărți monarchia.“

Dar ca Hónz nu se lasă autorul de Rusia, pentru că armata acesteia e inferioară și trebuie surprinsă printr'un atac, fără să-i dea timp să se reculegă puterile. Ér decă Rusia nu va fi acum atacată, atunci — să aștepte Maghiarii până ce Franca va ajunge érašii dictătoarea

Europei. Aci voinicul autoru își ia érašii de sémă; își aduce aminte, că în Rusia a fost înfrântă și puterea lui Napoleon, și decă îi e témă de bătăie, pentru că armata Rusiei e indoit de mare și statele cele mici, precum România, Serbia, Muntenegru și Bulgaria, i-ar măi-oincă. Dar își mai imoia d. Szekrenyessy odată concludul în papricăș, se scutură de fiorii bătăii, ca Țiganul de fiorii ernii, și nu-i pasă nici de indoit de marea armată a Rusiei, nici de cei 200,000 de ostăși ai României, nici de cei 150,000 ai Serbiei, nici de cei 80,000 ai Bulgariei, nici de cei 25,000 ai Muntenegrului, toți la un loc nu i ajungu.

Și adecă, de ce să nu înhațe Ungaria acum pe Rusia, până ce e nepregătită? Să mai aștepte 10 ani e prea multu, se n'tăresce Rusia; hai să și mărescă Ungaria teritoriul și să și anexeze Serbia, Bosnia, Herțegovina, Muntenegru și întregu pământul până la Balcani, ca astfel să contrabalanțeze puterea expansivă a Rusiei. „Dar — oftăză autorul — ne lipsesce încrederea în puterile noastre. România cea micuță, batjocurită de noi la totu pasul, ne dă de rușine; ea nu i fricosă, și nu numai crede în misiunea ei în Orientu, ci și lucră. Înainte dar la ocupațiune! România védendú puterile noastre ni s'ar supune de bună voia.“

Și credeți că d. Szekrenyessy se mulțimesce cu ocuparea teritoriilor...

portă, mai are încă și pe acela, de a consolida pre Românii din toate unghiurile țării, a' i aduce neîntrerupt în contactul unuia cu altul, ca prin acesta să îndrumeze pe de-o parte oșez-care armonia și unire între Români, pe de altă parte să întărească simțul național, care la noi numai cu anevoiă se ține fără proptele.

Acestu scopu l'a și urmăritu câtu timpu a fostu în fruntea societății D. C. Leon cav. de Goian, procuror la judecătoria din Suceva. Mulțămia activității acestui bărbat distins, multe familii românești, care mai înainte treceau nu mai după nume de române, astăzi simțesc românește. Părăsindu însă acestu bărbat nobil societatea, ducându-se la postul său în Sucevă, „Armonia“ a început a se abate dela direcțiunea, care i-a fostu dată.

Prin intrunirile cele dese numite „sindrofii“, ce se țin în sala societății (otelul Moldavia) ea în locu să-și ajungă scopul și-l greșese, căci odată cu sindrofiile s'au furisat multe obiceiuri rele, cari pe alte locuri se combau atât de vehement. Ce folosu pôte să aducă membrilor „Armoniei“ jocul de cărți pe bani, care află locu la sindrofii atât de mult, că și damele și l'au însușit și-lu practică cu pasiune? De aceea nici numărare că la sindrofii și alte ocașuri se aude vorbindu mai multu limba germană, căci jucându „la bet“ ma ușor li cade unei dame să țină împărțind cărțile „Bitte meine Herrschaften Lustig einzahlen,“ seu „jetzt ist traurig,“ când din întâmplare nu i-a căduțu cuiva cărțile bine, de câtu să se adreseze în limba română. Ne mirăm însă cu atât mai mult, că și unii preoți facu parte din societate, și aceștia în locu să se opună răului se lasă și ei a fi țiriți de densul. Ce armonia pôte să aducă procedura păr. Nico Lomicovschi, neținându contu de drepturile membrilor, când refuză unora de-a le vinde locurile cerute pentru serile reprezentărilor teatrale în favorul altora? E oare armonia această, când se preferă membri de aceeași stare înaintea altora, seu înstrăinare? Lasu pre D-nul Lomicovschi să judece mai bine.

Sunt multe relele care bântue societatea „Armonia“, mă voi mărgini însă de astădată la aceste, sperând că comitetul ei va căuta a infrana ori-ce rele și abuzuri, ce se întâmplă de la unu timpu în cōce și nu voru aștepta a' i face atenți la locul acesta despre slăbiciunile lor.

În fine încă unu lucru nu-lu potu trece cu vederea și anume învinuirea ce D-lu Vasiliu o face alumnilor într'unu număr al „Gazetei“, că aceștia nu lucrăză nimic, că în timpu ce predică păr. spiritualu ei adormu cu toții. Acelu amic bun alu păr. spiritualu, care a referat D-lui Vasiliu din Botoșani acesta, — căci nu ne putem închipui de unde pōtă să vadă D-lu Vasiliu cum adormu alumnii în timpu ce predică păr. spiritualu, de orece predicile aceste se țin numai în prezența alumnilor într'unu cercu de totu restrinsu — n'a mărturisit adevărul totu. Nu e vina alumnilor, ci a păr. spiritualu însuși, că ei adormu în timpu ce predică. Nici celu mai conscientiosu alumnū nu-lu pōte urmări pre d-lu spiritualu până la fine, deoarece acesta nu posedă nici câtu de puțin graiu pentru de a predica și adeseori înghite frase întregi fără să-lu poți pricepe.

Ne pare bine și aduce uneori și folosu când ne arată D-lu Vasiliu din când în când ranele de care bolim, însă l'așu ruga pre d-sa să fiă mai exact în cele ce le descoperă și să mărturisescă despre toate cum se petrecu în realitate, căci altfel în locu de a ajuta ceva prin aceea, mai multu strică.

V. Gheorgiu.

rea Bulgariei, Rumeliei și a Serbiei vechi, pentru că atunci s'ar înmulți puterile Ungariei cu 300,000 de baionete, — nu ardei! Altfel, de nu se voru anexa țările amintite, se voru rescula poporele balcanice, existența Ungariei ar fi periclitată și elementul maghiar ar peri. Etă prin urmare, că dreptate are autorul să se grăbescă ca fata mare, pentru că țină elu, numai ocupându Maghiarii Balcanii se va rezolva cestiunea Orientului; o altă rezolvare mai târziu le-ar aduce pe capu mare primejdia.

Dar ce va să țină omul cu inima bună! Elu totu mai lasă ceva și altora, nu vrea să ocupe într'ega peninsula balcanică, „pentru că domnia regelui Carolu în România a întăritu acestu regat mititelu și tineru.“ Acrii mai sunt strugurii, a țin și jupăneșă vulpe.

Obositu de atata ocupare și anexare, seu pōte ca să și mai indulcescă gura de acréla strugurilor vulpei, autorul trece în Grecia la stafide. Le trage unu perdatu că s'au coruptu, dar le laudă curăgiul ostășesc. Ce folosu însă? Grecii n'au nici unu scopu nobil național — adică ca Maghiarii — pentru ajungerea căruia se lupte cu fanatismu național. Totu ce i-a plăcutu autorului în Grecia, sunt femeile. Iși ia rămăși bunu dela ele și, după ce dă o rotă printre Jidanii, Armenii, și Macedanii s. a., reînțepe ocuparea și anexarea de teritorii.

SCOLELE ÎN TEIUȘU.

Teiușu, 10 Decembrie 1885.

II. — Din incidentul înființării școlii de stat în opidul nostru, populațiunea gr. cat. și rom. cat. s'au mâhnit, pentru că în Comitatul nostru sunt destule comune în cari nu există școlă nici de lécu, și acolo nu s'a aflatu de lipsă a se face școlă, ci aci, unde atât greco-cat, câtu și romano-cat. au avut și au școlă corespunzătoare, ni se pune așa ținându școlă de stat, chiaru ca ariciul în grōpa sobolului.

Măhnirea noastră încâtva se consolază, prin aceea că tocmai în 5 Decembrie a. c. prea ven. Consistoru metropolitanu din Blăși sub Nr. 3594 a binevoitu a ne întări toate documentele referitoare la înființarea și susținerea unei școle române de fete în opidul Teiușu, lipsa acestei școle s'a simțit de multu, și, deși cățiva poporenți s'au silitu mai de multu a pregăti pașii necesari, totuși nu au putu esopera deschiderea ei până acuma, și acuma ne este, cam greu însă D-șeu ne va ajuta a ne implini sânta datorință față cu generațiunea viitoare spre a ne păstra ceea ce ne-a dat Atotputernicul.

Sub Nr. 3594 alu Pr. V. C. Metropolitanu s'a scrisu concursu în Archiecesă cu salarū de 400 fl. v. a. cuartirū și lemne pentru postul de învățătoare, deocamdată, dera credem că și acestu salarū se va mai îmbunătăți numai de ne ar da bunul D-șeu o învățătoare calificată după toate recerințele timpului de astăzi, ca să pōtă concura cu învățătorea de stat și a romano-catolicilor întru toate, și să cunoască măcar limbele patriei, fiindu Teiușul în adevăr unu centru, pe care cu ochi ageri ar trebui privit din toate părțile, și cultura română sprijinită, că fiindu în această comună patru confesiuni și mai multe naționalități, sprijinite fiindu celelalte școli, din partea statului și a confesiunilor de care se țin, mai tare ca școlile noastre — prea ușor se pōte să perdem din însemnătatea ce o avem prin atatea amestecături.

Incheiu mulțumindu tuturor părțitorilor de până aci ai cauzei școlare din opidul Teiușu; mulțumindu cordialu onorabilului d-nu Onoriu Tilea, ingineru român, care fiindu de față în 20 Sept. a. c., tocmai când se ținea adunare spre a se desbata înființarea și susținerea școlei de fete în Teiușu, luându cuvântu ne argumentă folosul ce pōte avé o comună, cu învățătoare harnică, și așa îi succese a-i mai îmblândi și pe cei mai slabi de ângeru dintre poporenți; ba nu pregetă a oferi din alu d-șei s'ale 50 fl. v. a. spre a se alătura la suma ce ne este la dispozițiune pentru edificarea acelei școle; urmându-lu în acestu pasu mărețu și esemplarū mai mulți poporenți ai opidului, cărora mai târziu li se va aduce mulțămia după ce se va găti sarcina ce le stă înainte.

Aducem mulțumită și M. On. D. Prot., A. Boeriu, care mai de multe ori s'a ostenit a eși la față locului făcându, pe lângă alte greutăți, chiar și spese, spre a putea delătura toate pedecile și a ajutora la ajungerea scopului indicat. Primiți s. c. l.

„Interesatulū.“

Varietate literară.

Ispravnicul pocăitū

Snová.

(Fine.)

Ispravnicul nu mai putu de bucurie, când primi porunca domnescă. Elu socoti că cine scie ce bunătate îl așteptă, și se grăbi să vie numai de câtu. Pe semne că nu-l se bătuse ochiul stângu, nici nu-l ținu urechia. Înfașându-se înaintea lui Vodă, acesta porunci să vie și jupăneșă. Când se vedu ispravnicul de față cu muma sea, o sfeci de totu. — „Cunosc tu, ispravnice, pe femeea această?“ întrebă Vodă cu graiu apăsatu. Ispravnicul care se făcuse roșu ca unu racu fertu, lăsă nasul în jos și cu ochii în pământu, răspuse: — „Da, Măria Ta.“ — „Cine este?“ — „Muma mea.“ — „Păi bine ispravnice, nu ț-a fostu frică de Dumnezeu și rușine de omenii să o gonesci de la curtea ta? Au dora te rușinezi de tēpa din care ai eșitu? Au dora vei fi ținându că acum ești boerū mare și te josoresci să-l hrănesci pe muma, care te-a crescutu până te-a făcutu mare, pentru că e o mojiacă?“ Și întorcându-se cătră jupăneșă, mama ispravnicului, care sta smerită și cu mâinile la peptu, o întrebă: — „Ce osindă socotesci d-ta jupăneșă, că fi se cade acestui fiu nerecunoscător?“ — „Mila Măriei Tale, Dōmne; eu nu ceru osindă, ci dorescu să fiu pe lângă fiul meu, în curtea căruia se mănăncă și eu o bucată de pâne la bētrēnețele mele și să aibă cine-mi închide ochii la cēsul meu celu din urmă.“ — „Eu găsesc cu cale să-l dau josu la scară, duoi slujitorii să-lu ție, și tu, jupăneșă, să-lu beșici cu nelușă, cum făceai când era elu la casa ta și sub ascultarea ta, apoi să umble cu sacoaia, cum făcea odinioară, ca să te hrănescă.“ — „Cātu a fostu sub ascultarea mea slăvite Dōmne, eu am sciut să-lu mustrezu și să-lu facu să mērgă pe calea cea bună.

De când însă a eșitu de sub aripele mele și a intrat sub ocrotirea Măriei Tale, nu mai este copilū să

fiă muștratū ca copii. Mai bine să mi se usuce mâinile de câtu să le ridicu asupra lui, astăzi când este bărbatū și cruce de voinicū. Mai bine să muncesc eu pe la unii și pe la alții, decâtu să mai umble elu cu sacoaia, să mă hrănescă. Nu m'o lăsa pe mine Dumnezeu. Elu să se veseliscă în bunurile cu care l'ai cinștitu Maria Tea, după vrednicia lui; eu imi voiu tărăgăi țilele ce mi-a mai rămasu, până voiu mai putea și apoi fie mila Domnului și a Măriei Tale peste noi amēnduoi!“

Se induioși Vodă până într'atata încātu se zăriră în ochii lui două lacrimiore, pe care Vodă le ținea ca să nu piștescă afară. Atunci ispravnicul celu vinovatū, ingenunchiă dinaintea lui Vodă și dișe: — „Greșitū am fostu, Dōmne, înaintea Măriei Tale și a mumei mele. Ertăți-mē, vē rogū cu lacrimi de pocăință. N'am sciut să prețuescu ce felu de muma am avut. Acum vedu și eu ce muma dornică și cu minte am, muma ce ar fi vrednică să aibă fiu pe unu boerū mare, țăra nu pe unu nemernicū ca mine. Mē făgăduescū, Măria Ta, să iau pe muma mea lângă mine și să o țiu numai în palme și în lēgănu de mătase, cum se dișe, câte țile va avea ea și câtu mila Măriei Tale le va răvârșă asupra-ne. Să o cinștescu ca pe o mamă bună și să nu esu din cuvântulū ei.“

Măria Sa Vodă nu-și mai putu ține lacrimile, și stergându-se la ochi cu o naframă mai albă decâtu fulgulū, dișe: — „Așa să fiă cum ai dișu tu, ispravnice. Sărutā mâna mume-ții, și să-ți ție cuvântulū, precum ț-a fostu și vrednicia în oștire, și atunci nu te voiu scapa din vedere, câtu voiu fi Domnū.“ Și așa să făcu; căci porunca lui Vodă era prăvăliă pe vremea aceea.

Dară-mi-te ați, căți nemernicū nu s'orū fi gânditū carū, după ce că părinții lor se stingū cheltuindu-se și îngrijescū de densii ca să-i procopsescă, apoi când ajungū și ei ceva, le întorcū spatelē, îi părăsescū și-i lasă peritorū de fōme, tocmai când suntū coplesitū de povara bătrēnețlorū. Căți, dișu, nu s'ar găsi și astăzi de aceia carū ar fi mai vrednicū să umble cu sacoaia de apă, decâtu să stea cocotați, cine scie unde, și îmbētați de fumulū fuduliei celei necuviințose. (Romănulū.)

DIVERSE.

Logodnă. — Univ. Med. Dr. I. Anca, medicu alu institutului de cură cu apă rece din Vöslau, și-a încredințat de fiitōre soția pe d-șora Maria Lehn din Lichtenwörth.

**

Omenia rău răsplătită. — În Topârcea se duse mai țilele trecute Niculae Persianu din Topârcea cu cunoscutii săi Niculae Banciu și Niculae Frunu conterelului la crășmă, unde îi omeni cu rachiu. Ei bēură la rachiu o litră după alta, până ce i se sui lui Niculae Persianu rachiu atata de tare la capu încātu adormi în crășmă pe masă. Când se pomeni din somnū caută în șerparū și vedu spre marea sa mirare, că îi lipsescū din șerparū 75 fl. Persianu caută în drēpta, caută în stānga, dera de banū nu pōte da. Tocmai pe când se bălăbănea elu cu cunoscutii săi pentru cei 75 fl., carū îi dispăruse din șerparū nimeri o patrolă de gendarmū din Ocna și aceștia făcură pe cunoscutii omeni, ca să mărturisescă, că ei au luatū banii. Atunci gendarmii îi luară și îi duseră la judecătoria de cercu din Mercurea, unde la timpulū seu își voru lua pedēpsa meritată.

BIBLIOGRAFIA.

„Școlă Practică“ Nr. 9 pro Decembrie a. c. a apărutū cu următorulū sumarū: „Tractarea Legendarului de V. Petri: „Cine este de-aprōpele meu? — Din calcululū elementarū: tractarea numărului 9. — Superstițiunea seu credința deșertă — lecțiune practică din învățământulū intuitiv. — Esamenulū de veră în clasa I a școlii normale din Năsăudū. — Hărtia la cei vechi și modulū ei de fabricare. — Bibliografiă. — Anunțuri. — Exemplare complete se găsescū dela începutu. Pre-numerațiunile cu 3 fl. pe anulū întregū suntū a se adresa la redacțiune în Năsăudū (Transilvania).

Publicațiunea gremiului farmaciștilor din Brașov.

Conformū conlusului gremialū din 12 Decembrie a. c., toate farmaciile din Brașovū cu începere dela 1 Ianuaru 1886 se voru închide în lunile din țărnă, adică dela 1 Noembrie până la ultima Martie ale fiecărui anū, sēra la 9 ore. Pentru lunile dela 1 Aprile până la ultima Octombrie să mănține ora de închidere, ca mai înainte adică 10 ore sēra. Se înțelege de sine, că la casurū de trebuintă stau toate farmaciile și după ora de închidere în fiecare momentū la dispozițiunea Onor. publicū.

Brașovū în Decembrie 1885.

Gremiulū farmaciștilorū din Brașovū prin Carolū Schuster. președinte.

Editorū: Iacobū Mureșianu.

Redactorū responsabilū: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena

din 24 Decembrie st. n. 1885.

Rentă de aur 4% 100.—	Bonuri croato-slavone 103.—
Rentă de hârtie 5% 91.60	Despăgubire p. dijma de vină ung. 98.—
Imprumutul căilor ferate ungare 149.50	Imprumutul cu premiu ung. 117.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (1-ma emisiune) 98.00	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului 123.00
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (2-a emisiune) 126.—	Renta de hârtie austriacă 82.95
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (3-a emisiune) 110.20	Renta de arg. austr. 83.20
Bonuri rurale ungare 103.25	Renta de aur austr. 109.90
Bonuri cu cl. de sortare 103.00	Losurile din 1860 139.50
Bonuri rurale Banat-Ti-miș 103.00	Acțiunile băncii austro-ungare 872.—
Bonuri cu cl. de sortare 102.50	Act. băncii de credit ung. 299.—
Bonuri rurale transilvane 103.25	Act. băncii de credit austr. 294.60
	Argintul — Galbeni 5.98
	impărătesc 9.98
	Napoleon-d'ori 61.95
	Mărci 100 imp. germ. 126.25
	Londra 10 Livres sterline

Bursa de București.

Cota oficială dela 12 Decembrie st. v. 1885.

	Cump.	vând.
Renta română (5%)	86	87
Renta rom. amort. (5%)	91	92
convert. (6%)	83 1/2	84 1/2
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	—	—
Credit fonc. rural (7%)	102	103
" " " (5%)	85 1/2	86 1/2
" " " (7%)	96	97
" " urban (6%)	90	91
" " " (5%)	80	81
Banca națională a României	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
" " Națională	—	—
Aur contra bilete de banca	17.	18 1/2
Bancnote austriace contra aur.	2.00	2.02

Cursul pieței Brașov

din 24 Decembrie st. n. 1885

Bancnote românești	Cump.	8.40	Vând.	8.46
Argint românesc		8.35		8.40
Napoleon-d'ori		9.94		9.98
Lire turcesc		11.26		11.36
Imperiali		10.22		10.32
Galbeni		5.95		5.98
Scrisurile fonc. Albina		100.00		101.—
Ruble Rusești		123.—		123.—
Discontul		7—10 %		pe an.

Numere singuratică à 5 cr. din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui I. GROSS.

Frigul este invins!

Impermeabile, pentru frig și umezeliță apărătoare

Haine de ernală

Nou inventate, căldurose, dese, moderne, potrivite, pentru Domni și Dămine

Jachete și ismene

à fl. 1. 85. || à fl. 1. 30.

Nu este nimic mai bun, durabil, eficient, cald și comod, ca aceste nou inventate Haine de ernală practice pentru Domni și Dămine, băeți și fetițe, cari se află în colorile cenușiu, maroniu, drap, civit și închis și negre și recunoscute de către persoane cu autoritate pentru

- 1.) „Elasticitatea pe fiecare corp.“
- 2.) „Conservarea temperaturii egale a corpului.“
- 3.) „Economia altor haine scumpe.“
- 4.) „Eficient, durabil, fasonul frumos, modern.“

Cine are asemenea haine de ernală este în timp de ernală cel mai bine apărât în contra frigului, pentru aceea se nu cruțe nimeni mica sumă, căci o datorește pentru conservarea sănătății.

800 bucăți fuste pentru Dame, impletite, dese și căldurose ca blana, cu 3—5 vârgi în colorii pompoase, bordure și aplicații franțuzescă, mai nainte 5 fl. acum numai fl. 1.80.

1000 bucăți flanele de ernală căldurose din lână-Merino pentru Domni, Dămine, băeți și fete indispensabile à fl. 1.20.

1200 bucăți ismene, lână Merino pentru Domni și Dămine à fl. 1.30

800 bucăți căciulițe frumoase „Ărpăd“ din materia încrețită ca pelea de Astrahan, pentru Domni, Dămine și Copii, căptușite cu vată și cusute cu mătase, numai fl. 1.25.

1500 Duzine Ciorapi lungi pentru Dame din Merino, impermeabili, călduroși, fini și vârgați în colorii, 3 perechi fl. 1.35 c.

1500 Duzine Ciorapi bărbătești din Merino, impermeabili, călduroși, fini cu vârgi colorate, 3 perechi fl. 1.20.

Tote aceste haine de ernală, în cea mai bună calitate și veritabile se află singur și numai, resp. de comandat la:

FEKETE'S WIENER Kleider-Export,

Wien, Margarethen, Hundstürmerstrasse 18/52.

1—6. Dumin. Admonieză în contra tuturor altor de asemenea oferte.

Cel mai frumos dar de Crăciun!

pentru p. t. Dămine!

Printre ocaziune foarte favorabilă am cumpărat dela una dintre cele dintâi fabrici Veneze de Șaluri întreaga ei proviziune cu jumătate preț al costului de fabricare, și de aceea dau câtă va dura această proviziă

10.000 bucăți

foarte frumoase, moderne și elegante

Șaluri pentru ernală

cu următoarele prețuri de necrețut efține:

- 1.) Șaluri de mărime mijlocie fl. 1. 20 cr.
- 2.) Prima șaluri mari fl. 1. 80 cr.
- 3.) Soriul cel mai fin, de tot mori fl. 2. 50 cr.

în colorile cele mai pompoase și frumoase precum: Bordeaux, granat, gendarme, alb, drap, scoțian, roșu, cafeniu, negru, civit etc. etc. în fasonele cele mai fine.

Acste șaluri de dame, după moda cea mai nouă, este portul cel mai elegant și frumos pentru fiecare damă, de întrebuințat în casă, pe stradă, promenadă, la bală, teatru etc. și sunt foarte căldurose.

Nici o damă se nu întârzieze de-a comanda un asemenea Șalu frumos și fin, deoarece numai lucrul a costat atât, și proviziă peste scurt timp va fi vândut.

Ce nu ăonvine se schimbă fără nici o piedecă. La comanda se se arate precisă colorea și mărimea. Trimiterea se face cu rambursă, seu bani gata (Cassa).

În această calitate se pot comanda singur nmai la:

I. Wiener Tücher-Export-Geschäft Wien, III., Mathäusgasse Nr. 5. G.

Minunea industriei!

Frumose, căldurose, elegante, efține! Nepătrundătoare de jrigă și umezeliță!

sunt dela 1 fabrică Veneză confecționatele

Jachete bărbătești de ernală.

cu ne mai pomenitul și de necrețut efținul preț de numai

1 fl. 80 cr:

Acste Jachete bărbătești pentru ernală formeză cel mai călduros și sănătos vestiment, se stringe pe orice corp il încăldește, și-l apără de răcelă, sunt foarte practice și comode, cauzându astfel prin frumșetea și efținătatea lor senzațiune generală.

12.000 bucăți deja vândute.

Cel ce dorește a avea o Jachetă frumșă, bună și căldurosă, se comande imediat, fiindcă prin colosalele comande ce se fac, depozitul în foarte scurt timp va fi vândut.

De comandat singur și numai la:

I. Wiener Commissions-u.

Exportgeschäft III., Mathäusgasse 5 G.

La comanda este suficientă arătarea, mare, mijlociu, seu mic.

Trimiterea cu rambursă, seu bani gata (Cassa.)

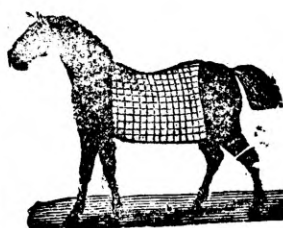
3—3 13, 20, 27 Dec. st. n.

Tipografia ALEXI, Brașov.

Publicațiune!

Prin intervenirea ambasadorului c. r. austr. ung. la Belgrad s'au sistat războiul sërbo-bulgar, și astfel sunt silită a vinde cu ori-ce preț marele depozit de

Pături de Cai

ce mi s'a îngrădit pentru război în masse colosale, sunt 185 ctm. lungi, 115 ctm. late, dintr'o materie durabilă, țesătura deasă și pârăse, de-aceia și ca p'apome de întrebuințat, — le trimit

1 bucată pentru fl. 1 55 cu rambursă.

Pături pentru birjari

Cămpul galben deschis, cu chenar negru și roșu, 180 ctm. lungi, 115 ctm. late. bucată fl. 2. 50 pe cât se vînd în depozit.

Ce nu convine se primesce fără piedecă înapoi. Scrisorile se adreseze la:

Orient-Export-Bureau, Wien, Favoriten.

Atestat! Onor. Orient-Export-Bureau:

Trimiteti-ne cu rambursă încă 36 bucăți pătură dintr'acelea, precum am avut. — Pusztă Zichydorf, Societatea agricolă Holandesă.

Telegram! „Orient-Export-Bureau!“ Trimiteti-mi îndată încă 14 bucăți pătură după cum am avut.

GRAF APONY, NAGY-APONY.

3 3.

12-20

BOLNAVILORU

plumă și gât, officioși,

și celorlă cari suferă de Asthma se face cunoscut, că pentru bôlele indicate folositorea „Thea Homeriana“ se pot procura ca veritabilă numai direct prin subscribul. Broșura respectivă se trimite fără spese și franco. Un pachet cu 60 grame Homeriana, suficient pe 2 zile, costă 70 cr. Admonieză contra cumpărării plantei Homeriana oferită de tôte celelalte firme, fiind constatată de nendevărată.

PAUL HOMERO in Triest (Austria).

Descoperitorul și preparatorul unicei veritabile plante „Homeriana.“

Anunțăm acelor onorați cetitori, cari vor binevoi a se abonă la foia noastră de aici încolo, că avem încă în rezervă numeri dela începutul anului 1885, prin urmare pot să aibă colecțiunea completă.

Administratiunea